

NHỚ SAIGON !

ĐÀO TỬ NAM

Vài giông viết để đừng quên
thành phố thân yêu ấy.

Sài Gòn ơi! Sao ta nhớ quá. Bây giờ ngồi đây mà cứ tưởng
tưởng ngày nào còn dạo phố Bôna, chen vai thích canh; con đường
Duy Tân thở mộng, đầy bóng mát, bây giờ ra sao? Chỉ có vãi năm
thôi mà thay đổi nhiều quá. Sài Gòn đang rãy chêt đây ư hay đã
chết thật sự rồi... Chỉ tại cái ngày 30 - 4 năm ấy, bao giờ ta
mới quên được. Nhưng hình ảnh đau buồn quá khứ còn rõ mồn một
như một khúc phim. Còn gì xót xa cho bằng hình ảnh một chiếc xe
tăng bại trận chạy điên loạn trong thành phố, không biết đi về
đâu, dành ngưng lại một góc phố vàng, nhưng người lính với trùt
bỏ đồ chiến binh và lăn tròn. Họ đâu biết rằng giờ ấy cấp chỉ huy
cao cấp của họ đã yên lành trên 1 con tàu ngoài đại dương. Thường
đau nào bằng những xác người bị pháo kích ném rải rác đó đây,
chẳng ai thu don. Người ta đang mãi lo chạy loạn, mãi lo đâu vàng,
đó la thì còn để ý gì đến những cái xác vô tri ấy. Sung nổ hòn
pháo ngày Tết của lũ qui đỗ ấy chứ đâu phải của dân minh.

Sài Gòn ơi! Sài Gòn đang chờ đợi chủ mới đây ư? Đoàn quân
chiến thắng đang tiến vào kia, không phải là 1 đoàn quân mà chỉ
vài ba chiếc xe tăng lác đác. Nhưng người lính mới đến sao ngô
ngác quá! Họ chưa bao giờ nhìn thấy cái thành phố đồ sộ, đồng đúc
và giàu có ấy. Nửa đời người sống trong rừng sâu, sống trong
sự lúa bip của Bắc và Đảng, cuồng tín và ngu si, họ những tưởng
để quốc đã biến dân miền Nam thành khổ rách áo ôm và bây giờ họ
đến giải phóng. Nhưng buồn thay, những đôi dép râu ấy đã dâm nát
bao niềm hy vọng.

Sài Gòn ơi! Đừng với mừng nhẹ, cuộc cách mạng nào chẳng có
đổi thay, chẳng mang lại tiến bộ; nhưng cuộc cách mạng này thì
chỉ mang lại khổ đau và than khóc. Gông cùm đế quốc chưa thấy
đau mà chỉ thấy gông cùm trong trại học tập, trại tù, vùng kinh
tê mới... Còn no, áo ấm chưa thấy đau mà chỉ thấy khoai lang, sắn
mì thay thóc gạo...

Trước kia, ta vẫn mỉm cười một ngày hòa bình, chiến tranh
không còn tàn phá quê hương, nhưng eó le quá :

" Bao năm chinh chiến ta đoàn tụ
Nay đã thanh bình lại biệt ly ! "

Sàigon đi, ai đã gây nên cảnh ấy ? Ai đã lầm ta phải rời bỏ quê hương yêu quý để sống lạc loài nơi đất lạ quê người ! Nào có sung sướng gì ? Ngày đêm khắc khoải mong tái một ngày trở về .

Phải có một ngày về để gặp lại Sàigon thuở xưa , để nghe tiếng cười đứa đây đó , tiếng nói của giọng nội , ngày ấy lũ quỷ đó sẽ không còn nữa !

Sàigon đi ! Hãy ráng chờ ta nhé !

Los Angeles , tháng 4/79

CHO THUÊ NHÀ (tiếp theo trang 76)

Cuối năm khai thuế lời túc ?

Tiền cho thuê phải công vào lời túc hàng năm. Tuy nhiên nhà cho thuê được sở thuế cho tính chiết-cứu, số chiết-cứu được trừ vào lời túc. Tiền chiết-cứu bao giờ cũng cao hơn số tiền cho thuê, do đó bạn có lời hơn khi bạn ở nhà đó (tiền trả lời cho ngân-hàng, dù cho thuê hay ở, bạn vẫn được trừ vào lời túc hàng năm).

Tóm lại, tôi mong muốn những hiểu biết thô-thien trên sẽ giúp ích phần nào cho AH nào muốn cho thuê nhà .

ĐỖ ĐÌNH PHỤC *****

TRÊN CÁC MẪU :"APPLICATION FORM" TẠI HOA-KỲ, MỘT NGƯỜI PHẢI GHI VÀO MỤC "HOUSE" LÀ "OWNER" SAU KHI ĐƯỜNG SỰ ĐÃ:

-- VAY MUỐN TIỀN MẶT CỦA BẠN BÈ HAY BÀ CON 10.000\$

-- VAY CAI "MORGAGE" THỦ NHẤT 60.000\$

-- VAY CAI "MORGAGE" THỦ NHÌ 30.000\$

VÀ ĐƯỜNG SỰ ĐÃ TRỞ THÀNH "CHỦ NHÀ".